üks hulk woetakse wälja ja pannakse teisel sisse, kellel tarwis on. Sesamma pu peab agga kinnimattetud sama kaks ehk kolm päwa, et nemmad teine teisega sawad willund.

Kui agga emma surnud on, mis siis tehha?

Sel perremehhel, kellel üks teine emma paigale on, ei olle wigga ühtegi, sest ta annab sedda jälle assemele. Aga kui se ep olle, siis woetakse kerjekesed, kus vojad sees on, ja pannakse pu sisse siis nemmad auduwad isse enese emma wälja.

Kuida peawad puud hoitud sama, et liñnud hea melega paigale jawad?

Need puud peawad kassinaste hoitud ja nende paigale pantud sama, et nemmad ei sa märjaks, et egga kassid egga hiirid ei sa kallal, sest nende haiso liñnud ei

ei konnatawad; kui üks ärraroostetud nael seál sees on, siis liñnud sedda pu ei armasta ka mitte. Enne kui liñnud sawad sisse pantud, peab pu pojo-rohhiga hästi wälja pühkitud sama.

Kust need liñnud sedda mee-wahha sawad?

Wahha tulleb meest, mis liñnud omma jonede läbbi wälia higgistawad, seks on se tarwis, et pu sees ikka soja on.

Mitmesuggune on mee-wahha?

Kahhesuggune; teine on se mustwahha, misga need liñnud keik praggud kui ka pu su kiñni matwad; teine on jälle se öige mee-wahha, kust kerjekesed tehhakse.

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1799, lk. 20